

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 29 oktober 2008 in zaken
nrs. 08/35565 en 08/35568 in het geding tussen:

f

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

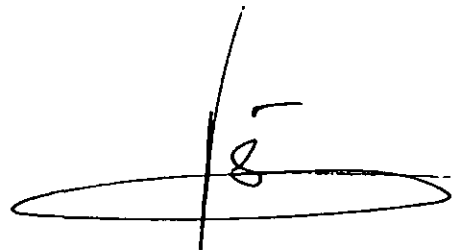
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2008

284-563.

Verzonden: 28 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/35568 (verzoek)
AWB 08/35565 (beroep)

Datum uitspraak: 29 oktober 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

van Iraakse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. E. Derksen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 26 september 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 2 oktober 2008 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 2 oktober 2008 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

Registratienummers: AWB 08/35568 (verzoek)
AWB 08/35565 (beroep)

2

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 24 oktober 2008. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. P. van Zijl.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 28 augustus 2003 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 26 januari 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, van 13 juli 2006 is het door verzoeker ingestelde beroep ongegrond verklaard. Het besluit van 26 januari 2006 is na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 6 september 2006 in rechte vast komen te staan.

Op 7 september 2007 heeft verzoeker wederom een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 13 september 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, van 10 oktober 2007 is het door verzoeker ingesteld beroep ongegrond verklaard. Het besluit van 13 september 2007 is na de uitspraak van de Afdeling van 2 november 2007 in rechte vast komen te staan.

Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

5. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

6. Ter beoordeling staat derhalve of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds «eerder» aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling,

Registratienummers: AWB 08/35568 (verzoek)
AWB 08/35565 (beroep)

3

behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

7. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling valt op te maken dat artikel 4:6 van de Awb blijkens de wetsgeschiedenis niet ziet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld.

8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

9. De voorzieningenrechter stelt allereerst vast dat in de eerdere procedures in rechte vast is komen te staan dat verzoeker toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn reisroute en identiteit heeft overgelegd, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Evenmin gaat van zijn asielrelaas positieve overtuigingskracht uit, zodat verweerder het asielrelaas ongelooftwaardig heeft bevonden.

10. Verzoeker heeft de onderhavige aanvraag ondersteund met de volgende documenten:

1. een identiteitskaart, voorzien van een Nederlandse vertaling;
2. een rapport van Amnesty International, 'Rhetoric and reality: the Iraqi refugee crisis', van 15 juni 2008;
3. een rapport van CSIS, 'Sadr and the Mahdi Army', van 4 augustus 2008;
4. een rapport van Amnesty International, 'Death threats/fear of extrajudicial executions', van 29 juli 2008;
5. een geboorteakte van de dochter van verzoeker, van 1 oktober 2007;
6. een brief van de productieteamleider van TNT Post, van 25 juli 2008;
7. een brief van een jeugdverpleegkundige van Vérian, van 9 september 2008.

11. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat verzoeker aan zijn herhaalde aanvraag geen nieuw gebleken feiten en/of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

12. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker heeft een authentieke identiteitskaart, afgegeven door de bevoegde autoriteiten overgelegd. Door middel van een brief van de ambassade van de Republiek Irak en een contra-expertise heeft verzoeker bovendien aangetoond dat het document authentiek is. Verweerder heeft ten onrechte niet gemotiveerd waarom de verkrijging niet gangbaar is. Voorts had de contactambtenaar verzoeker tijdens het gehoor dienen te vragen naar zijn vrees voor bloedwraak. Verzoeker doet een beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Daartoe stelt verzoeker zich op het standpunt dat zowel in Noord- als in Centraal-Irak sprake is van een gewapend conflict zodat verzoeker valt onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Verweerder heeft verder onvoldoende gemotiveerd dat verzoeker afkomstig is uit Noord-Irak en om die reden niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Ten slotte doet verzoeker een beroep op artikel 8 van het (Europees) Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele

Registratienummers: AWB 08/35568 (verzoek)
AWB 08/35565 (beroep)

4

vrijheden (hierna: EVRM). Verweerder heeft ten onrechte nagelaten dit te motiveren in het bestreden besluit. Gelet op het voorgaande had de onderhavige aanvraag niet in het aanmeldcentrum afgedaan kunnen worden.

13. Met betrekking tot het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

14. Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is een van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming, het bestaan van ernstige schade, zijnde ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

15. De voorzieningenrechter is van oordeel dat geen sprake is van een (relevante) wijziging van recht, nu op (artikel 15, eerste lid, aanhef en onder c, van) de Definitierichtlijn sedert 10 oktober 2006 een rechtstreeks beroep kon worden gedaan, derhalve door verzoeker ook reeds voor het eerdere afwijzende besluit van 13 september 2007. Aldus is deze bepaling niet aan te merken als een wijziging van recht die voor verzoeker relevant is, zodat onderhavige aanvraag als een aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb dient te worden beschouwd.

16. Ten aanzien van de identiteitskaart, genoemd in rechtsoverweging 10 onder 1, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker heeft verklaard dat hij in de eerdere procedure gebruik heeft gemaakt van een andere naam, omdat hij bang was. De naam die verzoeker nu gebruikt is zijn echte naam. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeker met de bovenstaande verklaring niet aannemelijk heeft gemaakt dat het hem niet te verwijten is dat hij de thans overgelegde identiteitskaart niet in zijn eerdere procedures heeft overgelegd. De verklaring dat hij toen bang was is niet afdoende. Nu verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de identiteitskaart niet eerder kon en derhalve behoorde over te leggen kan deze dan ook niet aangemerkt worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

17. Ten aanzien van de rapporten van Amnesty International en CSIS, genoemd in rechtsoverweging 10 onder 2, 3 en 4, die verzoeker heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn standpunt dat voor Noord-Irak een beleid van categoriale bescherming dient te worden gevoerd, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

18. Het standpunt van verzoeker dat verweerder een beleid van categoriale beschermingsbeleid voor Noord-Irak dient te voeren kan niet leiden tot grondverklaring van het beroep. De voorzieningenrechter overweegt hiertoe dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen reden is tot het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Verweerder heeft een ruime beleids- en beoordelingsvrijheid bij de beoordeling van de vraag of verlening dan wel beëindiging van categoriale bescherming opportuun is. Verweerder heeft besloten om geen categoriale bescherming ten aanzien van Noord-Irak te voeren.

Nu het algemeen ambtsbericht van juni 2008 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken niet aangeeft dat er sprake is van een verslechterde veiligheidssituatie in Noord-Irak is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder daarin redelijkerwijs geen aanleiding heeft moeten zien tot het invoeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Verzoeker heeft zijn stelling ook niet anderszins onderbouwd. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan deze stelling van verzoeker niet slagen.

Registratienummers: AWB 08/35568 (verzoek)
AWB 08/35565 (beroep)

5

19. Het beroep op artikel 8 van het EVRM - onderbouwd met de geboorteakte, de brief van de productieteamleider en de brief van de jeugdverpleegkundige - kan evenmin slagen. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 29 van de Vw 2000 valt af te leiden dat dit artikel uitsluitend van belang is in verband met hereniging van gezinsleden, waarvan een van hen voldoet aan de criteria van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met d, van de Vw 2000. Hiervan is in het onderhavige geval geen sprake. Voor zover verzoeker stelt dat sprake is van inmenging in zijn gezinsleven en dat van zijn gezin, is dat een vraag die niet in het kader van de asielprocedure kan worden beoordeeld. Het betreft hier immers geen van de, in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 limitatief opgesomde, gronden die kunnen leiden tot verlening van een asielvergunning.

20. Voor zover verzoeker zich op het standpunt stelt dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door niet te vragen naar zijn vrees voor bloedwraak overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Uit het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 26 september 2008 blijkt dat de contactambtenaar verzoeker tweemaal heeft gevraagd of er nog nieuwe feiten en omstandigheden waren waarover verzoeker zou willen verklaren. Beide keren heeft verzoeker nagelaten te verklaren dat hij vreest voor bloedwraak. Het ligt op de weg van verzoeker alles aan te dragen wat van belang kan zijn voor zijn aanvraag. Anders dan verzoeker betoogt, is de voorzieningenrechter dan ook niet van oordeel dat door de contactambtenaar onzorgvuldig is gehandeld door niet naar de vrees voor bloedwraak te vragen.

21. Daarnaast wijst de voorzieningenrechter op het volgende. Uit de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, van 13 juli 2006 blijkt dat verzoeker zich in die procedure al heeft beroepen op zijn gestelde vrees voor bloedwraak. De voorzieningenrechter heeft het dienaangaande door verzoeker gestelde toen buiten beschouwing gelaten, omdat dit beroep – in strijd met de goede procesorde - eerst ter zitting was gedaan. Op grond van deze gang van zaken is de voorzieningenrechter van oordeel dat het hier feiten en omstandigheden betreft die verzoeker eerder naar voren had moeten en kunnen brengen, zodat deze niet aangemerkt kunnen worden als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

22. Gezien het vorenstaande is er naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dit berust. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB 08/35568 (verzoek)
AWB 08/35565 (beroep)

6

De beslissing

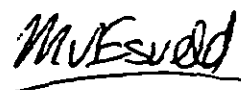
De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op
29 oktober 2008 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

29 OKT 2008

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

P L I E G E R A D V O C A T E N

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 NOV 2008	
ZAAKNR. 200808079	
AAN: S.P. STROO	
BEHANDELD. DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE

Advocaten
 Mw. mr. E. Derksen
 Mr. R. Pfioger
 Mw. mr. M.L. Saija
 Mr. M.J. Verheij

Weverstraat 4-b
 6811 EL Arnhem

tel. 026-3702026
 fax 026-3702096

pliegeradvocaten@hetnet.nl
www.pliegeradvocaten.nl

Betreft: Staat
 Ons kenmerk: 0843416 ED/ed
 IND nr: 0308.28.0020

HOGER BEROEP

Geeft eerbiedig te kennen,

De heer [redacted] geboren op [redacted] van Iraakse nationaliteit, verblijvende te [redacted] isst te dezer zake domicilie ten kantore van advocaat mr. E. Derksen aan de Weverstraat 4B te 6811 EL Arnhem, die bepaaldelijk tot gevolmachtigde is gesteld en als zodanig zal optreden, zulks met de macht van substitutie.

De voorzieningenrechter van de rechtbank Arnhem heeft bij uitspraak van 29 oktober 2008 het beroep gericht tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 2 oktober 2008 ongegrond verklaard (productie 1).

De heer [redacted], hierna te noemen appellant, kan zich niet verenigen met de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, d.d. 29 oktober 2008, noch met het besluit van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 2 oktober 2008 en wél om de navolgende redenen.

I. Procesverloop

Op 26 september 2008 heeft appellant opnieuw een asielverzoek ingediend. Bij besluit van 2 oktober 2008 heeft de Staatssecretaris van Justitie de aanvraag afgewezen. Bij brief van 2 oktober 2008 is daartegen beroep ingesteld. Op 2 oktober 2008 heeft hij tevens verzocht om een voorlopige voorziening te treffen hangende het beroep tegen het besluit van 2 oktober 2008.

Bij uitspraak van 29 oktober 2008 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het beroep ongegrond verklaard. Tevens heeft de rechtbank het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen. Tegen de uitspraak op het beroepschrift richt zich onderhavig hoger beroepschrift.

II. Grieven

Appellant heeft de volgende grieven tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem.

GRIEF I

In rechtsoverweging 15 van haar uitspraak overweegt de voorzieningenrechter: "De voorzieningenrechter is van oordeel dat geen sprake is van een relevante wijziging van recht, nu op (artikel 15, eerste lid, aanhef en onder c, van) de Definitierichtlijn sedert 10 oktober 2006 een rechtstreeks erop kon worden gedaan, derhalve dor verzoeker ook reeds voor het eerdere afwijzende besluit van 13 september 2007. Aldus is deze bepaling niet aan te merken als een wijziging van recht die voor verzoeker relevant is, zodat onderhavige aanvraag als een aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb dient te worden beschouwd."

Appellant is het daar niet mee eens. Met verwijzing naar de notitie van Mr. M. Reneman stelt appelland zich op het standpunt dat wanneer in een volgende procedure niet meer een beroep kan worden gedaan op een door het gemeenschapsrecht toegekend recht, omdat dit beroep in een eerdere procedure had kunnen worden gedaan, dan is dit in strijd met het gemeenschapsrechtelijke effectiviteitsbeginsel (productie 2).

"Op basis van de interpretatie van tekst van de Procedure Richtlijn door Battjes kan worden geconcludeerd dat een in een tweede of volgende procedure naar voren gebrachte nieuwe grond (zoals een beroep op artikel 15c), die in een eerdere procedure niet is aangevoerd en beoordeeld, volgens de richtlijn in die nieuwe procedure moet worden

GRIEF III

In rechtsoverweging 18 oordeelt de voorzieningenrechter: *"Het standpunt van verzoeker dat verweerder een beleid van categoriale beschermingsbeleid voor Noord-Irak dient te voeren, kan niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep. De voorzieningenrechter overweegt hiertoe dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen reden is tot het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Verweerder heeft een ruime beleids- en beoordelingsvrijheid bij de beoordeling van de vraag of verlening dan wel beëindiging van categoriale bescherming opportuun is. Verweerder heeft besloten om geen categoriale bescherming ten aanzien van Noord-Irak te voeren.*

Nu het algemeen ambtsbericht van juni 2008 van het ministerie van Buitenlandse Zaken niet aangeeft dat er sprake is van een verslechterde veiligheidssituatie in Noord-Irak is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder daarin redelijkerwijs geen aanleiding heeft moeten zien tot het invoeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Verzoeker heeft zijn stelling ook niet anderszins onderbouwd. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan deze stelling van verzoeker niet slagen."

Ook hier is appellant het niet mee eens. Appellant heeft bij zijn aanvraag informatie overgelegd uit algemene bronnen over de verslechterde situatie in Noord-Irak vanwege spanningen tussen enerzijds de Noord-Iraakse en anderzijds de Turkse en Iraanse autoriteiten. Deze door appelland overgelegde documenten zijn niet in het ambtsbericht van juni 2008 betrokken. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat de Staatssecretaris zich een oordeel heeft gevormd over de inhoud van de overgelegde documenten, noch of de inhoud hiervan aanleiding moet zijn voor het voeren van een beleid van categoriale bescherming. Het bestreden besluit ontbeert op dit punt een voldoende draagkrachtige en deugdelijke motivering.

III. Redenen waarom:

Appellant uw Afdeling verzoekt om prejudiciële vragen te stellen inzake hetgeen in grief I naar voren is gebracht, dan wel het hoger beroep en het beroep gegrond te verklaren. Appellant verzoekt om veroordeling van de Staatssecretaris in de proceskosten in beide instanties.

mr. E. Derksen, 5 november 2008

